

۲۹

دگبوای نهاد آرزوی حاشقان ای دلیل لگت بگان این بندۀ ضعیف را با طاف
لی پاین بنوختی و این پچاره دلیل را بدگاه احیت رساندی این تشنۀ سوخته
را از عین غایت نوشاندی و این پسجان نشده را بخیم رحمت ترویجه
نمودی شکر ترا که از فضل اکبر نصیب او فرغایت فرمودی و بر وضه مبارکه
مشرف کردی هزار فیض ملکوت ابهایت بهره لی پاین میطلیم موقی فرما
غایت کن ع ع مت به

جناب اقا محمد حسن مبور فروش علیہ السلام

هو الله

۳۶

ای ثابت برپاین نامه شمارید شکرانه بدگاه الی گردید که احمد نهاد
دارس فوارس میدان عهد و پیانته و حارس حسن حسین امر آله شیاز احمد
نه آواز شش لبند شد حركتی نموده و برگتی یافته امر آله را اشاری واجه
را انتصاری عبد البهاء از خودت و گبودت و ملن حضرت اصل روحي له شهاده

محبون

حضرت
بدگاه
نهاد

محزون و دلخوان بود حال احمدیت سرور و خشود است نهایت آرزوی خپین بود
وایم و طید است که روز بروز حنفیت روکشتر و بیشتر و شیرین ترشود حلوات
محبت آنها مذکور اثیرین کند و کامهارا شکرین نماید و عدیک البهاء از بی
کیک و سلگا و جباره پیچانه همیشه امداد و مبارک مقبول درگاه
پروردگار کشت و علیه البهاء الیع
تسابیله

شیراز جا ب احمد حسن بور فروش خدیجه بهاء آنها ای
ای بنا ای معروف و مشهور ان دل بور احمدیت مسکونه نور گردید و چون غنی
و محبت هر دو جمع شده نور علی نور آشکار و پدیدگشته جا هلان در پی حور و قصو
ولی عارفان مشتاق دیدار رب غفور آمان بعد ای طبونه و ای شهوات گون
گون ولی عارفان ازادگانند و سالکان و آشنگان یعنی شیخنه آزوی
نایانه و آشننه از لعنت پیشان دیدار یار بیشتر برین است و مشاهد و انوار را
پشم ای ای دسر و دال حرار سکرکن نهاد اکه دید و تیقینی یافتنی و در مکوت دیرین

شادہ جال اندر نازمین نودی و سیک اتحہ و لشنا ع تہہ

هو الابی

خاب فاحمد من اں ہا صیہ بھا، اللہ بے ملاحظہ نہیں

هو الابی

۳۸

ای ناظر بگوست ائمہ انچہ مرقوم نودہ بودید مخصوص مطالعہ رفت و ملاحظہ
سبب ذکر خیر در این محفل رحمانی شد لحنات میں رحمانیت متوجہ شما و رشحات عام

رحمت نازل بر شما الطاف الیہ از جمیع جهات محیط است و درایی موہبت

رحمانیہ پر موج و فیض کیز پس بجان مسرور و منتشر باش و بدل مشروح

و فبسط کہ بین عین غنایت مظہوری و بین انتف و مسان مخصوص در نهایت

استعمال مرقوم شد علیک الہار ع تہہ

هو الله

ط خاب فاحمد حسین همدانی صیہ بھا، اللہ الابی

هو الابی

یامن آمن باش و صدق بکلامات اته حشم بثاق در قلب جهان بندست

و پر پیش از این راح ناید ملکوت پر سرچ و پرسید و حرکت ام آفاق دلخشن دافل و
جندو ها اعلی دنضرش تماش پس ای ران جانی کمر خدمت بر بندید و سند راین
۲۹

سیدان برانید کامانند هو شمندان بیل حق موقت بشیر فتحات شوید مع
شیراز بواسطه عذر محیین بیزرا

جانب اقا محمد حسن بلور فروش حلیمه بهاء الله الـ

هو الله

ای بندۀ آلس جاپ شزاده عذر محیین بیل شین و مین بندۀ ربائی در نامه خود

ستایش از تو منوده و تبریف و توصیف زبان گشوده که امرالله را خادم حشمت

و اجازی رحایی از خوار موافق و بجهة پت کرم دو شریا و شش زجاجه در نهایت

لطفت تقدیم منوده این پیر بیابان اتفاق و سبب حصول منتصود کرد

عبدالله، ترا محبت سادق او از درگاه سنجانی از برای تو تایید رحای

جوید و بک انتیه و هشائخ مع تا بد

جَنَابُ أَخَا مُحَمَّدِ حَسْنٍ مُحَمَّدِ الْأَبِي مُلا خَطَّهُ نَانِيَنْدَ

حوالاً بے

٤١

اللَّهُ وَغَفَّارُ الذُّنُوبِ أَنِّي أَتُوَسَّلُ إِلَيْكَ وَاتَّصَرُعُ مِنْ يَدِكَ وَاتَّثِبُتُ بِذِيلِ
غَنَّامِكَ وَابْتَلَ إِلَى مُكْلَوْتِ عَنْكَ وَاحْكَامِكَ أَنْ تُشَلِّ جَبَدَكَ الَّذِي صَعِدَ إِلَيْكَ
وَوَقَدْ تَلَبَّيَ بِمُجْنَّاتِ أَهْيَنِ رَحْمَاتِكَ وَتَخَضَّنْ بِهِ سَجَارِ مَغْفِرَتِكَ بِلَطَانِ
فَرِدَ آيَاتِكَ وَتَجَبَّدُهُ مَكْلَلَةً بِالْكَلِيلِ لِتَصْفُحُ مَوْهِبَتَهُ رَبِّيَّاتِكَ وَمُنْتَرَ الْوَصْبَهُ لِعَنْكَ وَغَفْرَكَ
لِرَفِيعَكَ الْأَصْلِ يَارَبِّيَ الْأَبِي أَمِي رَبِّيَ هَذَا ضِيفُكَ عَالِمُهُ بِرِحْمَتِكَ الْكَبِيرِيَ
وَادْخُلْهُ فِي جَوَارِ الطَّافِكَ يَارَاحْمَنْ فِي الْأَرْضِ وَاهْسَأْهُ أَنْكَ أَنْتَ لِعَنْهُ
الْفَغُورُ الْرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالْبَهَاءُ عَلَيْهِ مِنْ حَسْرَةِ قَبُوْقِكَ يَارَبِّي الْكَرِيمُ غَافِرُ الذَّبَابِ الْعَظِيمِ رَعِيْعُ

هُوَ اللَّهُ

حَمَّةُ اتَّهَهُ وَالَّدَهُ جَنَابُ أَخَا مُحَمَّدِ حَسْنٍ عَلَيْهِ بَهَاءُ اتَّهَهُ الْأَبِي بَهَهُ

ای امّه اته بامداد است و هر کس بخیال خستون و دشاد و من تسلیم و مداد پرداخته
که شاید روح و فتواد آماه و عباد الرحمن مسترز و سرور گرد و بر روح و روحان اید

و از ایات مجتبیت جمال قدم رویی جدید یابه ای امّه اته شعله میثاق است که بحرارت

عجودیت جمال بینی که افق ناپذیر نموده ع متابه شد

بواسطه جاذب آنقدر حسن ملوری سلیمانی امام عبد الحسین علیه السلام امّه اله ایه

حوله

ای انسام من پدر مهربان با ساحر تمام و اصرار و ابرام بکله بقوت بازو از بر

تو نامه خواسته من انسمه چنگ تسلیم و نشین و احلاحت و اجراء چه چاره تو انم پدر

دان خاطر غریز هست و در ملکوت الهی مشتب رتب غریز پس تو قدر این پدر

دان و پیشه مهربان باش باحلاحت او گنوش و اباباب سرور او باش

آن اتفاق بحال ببک احاطه نماید و سلام شنین ازدواج این فتنی بنا گذاشت

دل و جان رسد و حکیاں الہما، الابی ع رع تَبَدِّل

هوالا بست

۱۔ تَهَأْتَهُ صَحِيْحُ اَقا مُحَمَّد حَسَنٍ زَائِر سَطْفَ مَلَأَ رُوْحَنَيْنَ عَلَيْهَا بَهَاءَ اللَّهِ الْاَكْبَرِ

لا حظْرَ نَمَىْنَد

خواست

ای اَتَهُ اَتَهُ جَابَ اَقا مُحَمَّد حَسَنٍ اَحْمَدَهُ مَحْفُوظٌ مَحْسُونٌ بَلْجَىْ هَفْلَمْ رَسِيدَنْدَ وَرَدَ
پَاهَ جَالِقَدْمَ مَلَىْ سَقَرْگَزِيْنَدَ وَارِزِچِنْ مَخْتَوْمَ نُوبَثَيْنَدَ وَازْحَلَوْتَ غَایَتَ
حَرَضَتْ مَعْلُومَ جَبِشَيْنَدَ وَدرِجِیْعَ مَوَاقِعَ يَادِیْ اَزْشَانَوْدَ وَورِبَوْضَهَ مَبَارَکَهَ
درِخَوارَتَ خَیْر فَرَمَوْدَ پَسْ خَدار اَشْكَرْکَرَنَ کَهْ چَنِینْ صَجْبِیْ دَارِیْ وَچَنِینْ نُونِیْ
افَیْسَ کَهْ درِچِنِنْ اَسَانِیْ يَادْ تَوْنَوْدَ وَدرِچِنِنْ اَنْجَبِیْ ذَكْرَ تَوْکَرَدَ رعَ عَ تَ

بواسطَه خَابَ اَقا مُحَمَّد حَسَن بُلُورِیْ خَلِ سَعِيد اَقا عَبْدَاللهِ حَلِیْهِ سَبَارَةَ اللَّهِ الْاَكْبَرِ

هوانَه

ای نَهَال بَرْغَ اَتَیْ اَمِيد وَارِمَ کَهْ اَمْوَارَه اَزْرَشَحَاتَ اَبْرَغَایَتَ تَرْ وَتَازَهَ باشَیْ وَطَرَادَ
وَلطَّافَتَ

خواست
خواست

و لطفاً فست پنجهای ایل برگ و شکونه نمای و فوکه مسلکوب ببار آری پدر اهل خذلکن که چه
قدر محبر پرور است که بقیه بازوی اتماس و گزرنج این نامه را از خالق قوه بخیر
وجود آورد دیگر از این هم برآتر خواهی ممکن این اتفاق او باش و تکثر غایت او از
خداحواهم که پس این پدر باشی و با اثر و تمثیل علیک البته الابی رعیت می‌نماید

حشو الله

۶۴

جناب آقا بهمن عبد البهاء اگر کتاب فضیل و سلطان بمحبت ترین حق تبارت
شما سفر نماید بنتراست و اگر ممکن فیضت با مریکا اذن زایرت لقوعه مبارک را
دارد ما از قبل عبد البهاء سر بران استان بند و طلب غفاران خطا یا از برای او
دران غیربینه مقدار سه بناشد و عوون و صون طلب زیرا عبد البهاء حازم امریک است رعیت
ش جناب آقا محمد جواد عليه بہاء اللہ الابی مل خطا نماید

هو الابی

۷۵

ایشله نامحبت آن علیک بباشان وجوده و غایته فی ملائکون اگر

بتوان بقوت الهی دست از استین بردار و در این عرصه وجود و عالم شهدید
 پس از محبت اته بنا انجپنی و خوانی و دانی هم و خیال هست و جمل فضل
 جراخپ من اتح ظاهر وال اتح راجح کل ماقن اکون و هم او خیال او حکوم فی لیا
 او طلال وال بهار علیک یا اینما المقابل الی اته

شیراز
 آقا محمد حسن بور فروش عهدتیه علیه بہاء الله
 مهواسه

ای آیت برپایان نامه اخیر رسید ول نامه نای پیش رسید حال نامه نای زیرا
 باونا مانند بران ببر سد لند اجواب مختصر مرقوم مثبت و معذور دارید اجای اباده سزاوار اجر
 جزیل و هویت رب جلیلند احمد نه ثم احمد نه جهان منوع نشید و رو جان فائز گشته
 و ان عیده مبارک را در شیراز بفنه و شنایز گذرانند جذاب قابل راحیت مشتاقانه برسان اتحده
 بسب جایت نغوس طبیه گردیده و آنگه تریل آیات از بیز انصراته بسامع

لا هونیان در این اقدس رسیده اسراء و سیده المُنْجَدَّه الشاعر شاعر محبت آله بنتیه فوج
 ملیح فتحی حاجی علیخان فی الحجۃ است درست امیدم چنان است که سلطان عبد
 الحسین نظری غم بزرگوار بخدمت امراء الله قیام نماید امه ائمه طوک و امیر ائمه لقا و امیر ائمه اسد روح
 اگنیز را محبت امیر ابی برسان و امیر ائمه طیبه را محبت عبد البهاء روح و ریحان سخن و
 جانب عبد الحسین و عبد الله وبهاء الدین و جلال الدین و امیر ائمه حورجهان والده
 را نهایت هنری از قبل عبد البهاء بخلاف غدار بشارت ابراز شیراز بنیم همار روئی و ترقی محفل
 وید خلوت فی دین اتفاقا جا بسیار بسب مررت گردید جانب سلطان حبیب الله را
 از قبل من بنواز و گمکونی احتجیمه تو سیل پیک رحمانی استی زیرا منوب باش قاصد اینی از
 عفو و غفران الہی سید وارم که مستصادر دین ال اله نگاشت را شما بمقعد صدق اعند فیک تقدیر
 فائز و در جوار محبت کبری بمشاهد بکریا واصل و علیک ابها و ای ابی ۱۲ شوال ۳۷ حینا عبد البهاء

(بودجه بندب محب و فنان)

پیغام معاذل و در بر تسلطه
جانب فامحمد بن ملک فرش بدهانی صلیله هبایا آتشه الابی

هوا نه

۴۹

ای ثابت بر عین نامه اخیر که ارسال مزوره بودید و مسول بافت مفاسدین اللیل بر آن بود
که احمد نهاده اجای آنی و زنایت میگشت و ثبات بخدمت عتبه مقدسه الهیه موقن قلوب مزور
و مشاهدار امعطر و محاذل را معتبر مینماید این خبر سرمه رپرو دید که احمد نهاده جمال قدیم بندگانشیم
آستان دارد و پدر او پاپ باش که در شهر قم تعالیم الهیه بچال هشت ساعی و در زیر بسته نتوس
بچال قوت جانشان این ایام که ابواب سرور مفتوح شد و حدود هشت هفتمان غشیح باشد
سرور و حبور گشت با پرستوی اسما و قدرتی ربی و تائیدی صمدان و توفیقی بمحال شب در روز
کوشید و جوشید و خروشید تا این خلوات دهای بسوار غمیت کبری مبدل گرد و این ریح
وجبال و بین عالم نیتوه اسم غلطم را مل شود گوکب وحدت عالم انسانی طلوع نماید و صلم

صلیع عمومی برگش اهایم سایه اگلند تربیل آمیت تو حید شود و تجیل نتوس جلیل گرداد این گلخان

نان گلشین باقی شود و روی زمین بنشسته برین گرد و با بری از برای نقوسی که مر قوم نمود
 بود دید که بینا محل شستادند و نیکوت ابی پرواز نمود نهایت ذل و اکسار و عجز فیض
 طلب عفو و غفران از حضرت بل نیاز شد و تجدید محفل روحانی بجهت جناب محمد باقر خان
 و میرزا محمد علیخان بسیار بوقوع طولی ام تم مسند آب انجانب بخدمت قائم و
 جناب میرزا جلیل اسد خان مظہر تائید بیان دبر و روح تعالیم آله سوچ و بدایت
 نقوس نمود از الطاف آله سائل و آیینم که این نقوس مبارکه در جمیع شئون مشق باید
 حضرت پسچون گردند از نیکوت غفران طلب عفو و حسان بجهت متعارج افق تقدیس مرحوم
 افاحین آقا گردید و از قبل عبد البهاء نهایت هیجان و محبت بیان باشد، هنرها
 بر سانید و چنین میرزا سید عبد الله نهایت اشتباق از طرف عبد البهاء را بلاح دار نیز
 اسل اسده ایمان یک جمله ایات الهدی بین الوری و متویین بجهود من الملا الاعلى و حلب و

علیهم البهاء لا بشه عبد البهاء عباس

رَبِّيْعَ

۱۳۲۷ جادی اش نے

هوالله

۵۰

ای ثابت بر پایان امیدم چنانست که مخالفت اخلاق و رقت و روحانیت بکری
 و قوّه انجذاب لاس فروش گردی ولیس ذکر عمل آئند بغيرز انچه ارسال نمود
 بودید از حقوق وصول یافت احمد ته که در صد ف قلب جواہری موجود که یه چ ساری
 دست نارد از صعود حضرت عذر لیب حزن و اندوه نصیب عبد البهائیه از این‌تم
 بسیار محظوظ گردید زیرا حضرت عذر لیب برگاه رتب غفور خدمت منور
 و منور نمود در محاد و نعوت حضرت ستصویان فصح بگشوده و قصائدی غرا از قریحه
 جاری فرموده این شخص صیل دزد حق مترتب و تعاومی مبنده است که حال علوم پت
 مجهول است بعد مشهود مشهور خواه گشت بستگان ایشان از قبل عبد البهائیه
 ابع ابی بر سان و همچنین باران دیگر که ثابت بر پایان و رانج در عهد و پیاقد
 و عبد البهائیه ایشان عبد البهائیه چیز ۲۰ جادی شان ۱۳۲۱ میسا

شیارخان سب ^{۴۲} میسن بور فروش تئیه هدایت اسلامی

هزارنه

۱۵

ای ثابت بر پایان نامه شماره سید معانی دلیل بر اینجذاب روحانی بود و حمایت
نمایند سجانی جواب آقا بزرگ محمد خدا در جو فاست ائمده قمی فتحعلی خان بعد از سعد
خاکب عذریب آنی قیام نمودند و باز نامد گان آن بزرگوار را رعایت و معاونت
میفرمایند. جواب آقا محمد باقر هشیاری ائمده در نهایت قبل و نصرت و اکسارت
طلب عذر و غفران بجزت متساعدالی آسه پر مهران ایشان گردید پروردگار آفریگارا
محمد هشیار موافق بود وزیر محبت افروخته و بیصبر و قرار مرکزی ک چکذاشت و بعلم
پاک شافت و بدرگاه پناه برد امان بدھ غفران مبذول فرا و در اوج عزت ابدیه
در شنیده و تبان فما از عدم فرصت فخر مرقوم گردید و علیکم البهاء نهضت

۱۳۲۸ عبدالمیت عباس

ای بست بپیان نامه شارید منطق تضرع و ابهال و انجذاب و اشغال بور
 احمد نه که موطن حضرت اعلی روحی له الفداء کلشن عزفان گردیده و رائمه ایان و
 ایقان ازان ناجیه مقدنه شامر امعطر بنباید همواره رجای عبد البهاء این بود که ان ایم
 جیل نعمت قدس غبله جنت نعیم گردد پرتو شمس حقیقت چنان بتا بد که ابر که
 تاریک بکلی متداشی شود صحیح دی ان سخنها تار و شرکند حال احمد نه فجر آن خطه
 مبارکه ساطع گشت و روز بروز روشنتر میگردد و این از علو همت و سخن خدمت لنو
 مبارکه ایست که در آن مینه مؤید و موقنند لهد ایشین جمی ایست که بیو ما فیو ما رموده
 آن شعله پشتر زند و برودت غفت و رطوبت خلاصت رو با صدای گزارد حضرت
 مبلغین فی الحقيقة قیام بر خدمت نور مین دارند و هبسته تانید یابند با نفس طیبه روح
 حیات دمند و براہین ناطعه زبان گشایند و نفوس مخدوه را ترویازه نمایند و حکمت

جاده را بگرکت آرنم طوبی لیم و سن آب حضرت افغان سدره مبارکه صبح
 میرزا محمد هاشمی فرمودند و از شاخواه شش آئینه بجهت پست مبارک شیراز خواستند اثنا آن
 عنقریب اطاق عرش بالائی پست مبارک بین آئینه های ترین میشود مدرسه نبات که
 جانب سلطان جیب الله خان تأسیس نمودند عمل مرغوب و مقبول و ببرور و مکافات
 این خدمت ارجمال مبارک مسحود آن خشنله مسکور و جزاءه موفور و ورقه مسلکه قریبہ جدید
 ایشان احمد سنه مدیره این مدرسه بود و تایید شامل و توفیق کامل و امانت رئیسی
 هوانی که ستارش بپاریس نموده اید از برای پست مبارک بعد از سپیا مقبول بعده اد
 بفرستید و ازالطف الک خواهم کرد راحت و شناخت حصل کردد و بجانب میرزا محمد
 یزدی نامه مخصوص مرفوم گردید تایید او را از رتبه مجید میخیلیم و همچنین سیر حقایق
 و علیک اسبابها، الاجمی لیلیه ۱۳۲۹ احوال ۱۳۲۹ جناب عبدالبابا عباس

هو الا بھی

بواسطه افاسید اسد الله جانب قاسمیه نجف علیه السلام، الله الاجمی ملاحظه نمایند

له ای نظر باقی حقیقت چشم را بساده انوار فیض اهدیت روشن و نیرکن گوثر
 باشاع انخان طیور قدس مخطوطه و سمع دل را بیش رات خیب و فیوضات یارب
 خد برین ندا و هو شرآ بالهام سروش پیکت این عالم علیین الیوم نکل
 اشیاء از صنع ادنی تا هلا، اعلی جمیع مجاهد ولغوت وقصائد و درائخ وتبیع ونقیب
 جالندم و ایم عظیم مشغول تو ساكت و حمامت تثین و محنو و منجد مباش بلکه منجب
 و منفع محسور شو آلوح منثور و کتاب مسطور رب غفور گردی

جاسب اما محمد حسن حلیه بهاء الله الابی اذن طواف ملأ اعلی را ازدیع

هوالابی

بناب اما سید اسد الله حلیه بهاء الله الابی ملاحظه ناید

هوالابی

٤٦

الله و محبو و محسودی قدسی عبک هزار باره ته اسعه و انخانها الواسعه و قطع آنکه

منها و ز

والمحاور والقفار ومرحل الجمال والتلال والهير ومشل ساحر قدس بنتها آنروا

وأنملة المباركة البيضاء، مطاف المرأة الأصل روح الونود لسلام العبة آس مية فدا

ومرغ وجهه ببرقة الطلاوة وغفر ببينة بغيرة الزكية السكينة اندرة وقام بدبي اباب

خاضعاً لشاعر مفترقاً وايلب فيوضات رحمة وفبوت نفرتك راغبة آندى

آمن بآياتك الكبير وصدق بجلالت صنوك الاوه وزرك الاجرام وانجدت

بنفات جمالك الابي واثقل بذر محكمات في فتحك الاعلى وصعد الى ملكك الـ

وستقل في خلاف سدر كالمتش في جنستان العي وحدائق الغيا ايرتب شرق بالذات

وحلب على سرير موتك العظيم في الرفيق الاصل وثبت ادمانهم واولادهم ومن

تلحق من احتاذهم واسلطهم على عيدهك ويشاكك الذي ما يقدر عهد وثيق في مكتوب

الاشارة

ط جناب آلام محمد حادق صديقه بباء الله الابي ما خطنه نهاية

یا من صدق بکلامات اته جو هر سدق را تی شنوندست منبعث از حقیقت استشایا

مطابق واقع په از ملحوظ چه از منقولور چه از مسموع چه از علوم و در این لطیفه بازیه فکر
دقیق باید آنگاه مگرد پس عظم کل تصدیق کلامات الله است چنانچه از عظم خود صور
و مصدق بکلمه منه اسمه اسرع است پس ای صادق انشاء الله در جمیع مرثیه

باش امیر ابن نہالهو الفضل العظیم واصحده رب العالمین

همت آباد هوالابی

جانب میرزا ابوالحسن نیرزی معلم اطفال محل محترشان جانب میرزا محمد رضا ورقه موافقه
صلیشان بیل سیده ورقه نورانیه صبییه شان مریم و دیکری ورقه مومنه رضیه علیه و حلیم هیا آة
الابی و عموم احبابی آباده و رفیع و همت آباد رجالت اونها علیم و علمیم بهار اته الابی

هوالابی

اس اچا، آتی کوب امراته و جمیع آناتی بشاعی ساطع لامع و نداریا بهار الابی از خبر کشیان بیکان

مرتفع نقہ سجان بیل اهل از خصیص اولی بسع دواصل میربد و بانگ و آنگ سیمان

رب الامی

رب الابی سبواس حمل متوصل با وجود این کران محجوب و ناقصان چون کرم همین در

زیر زمین مخوب و این الكلمة و عنوانها و این الشرعیة السمعه ابیضا و سموها بزرگان میراثند غیر

کسر

هوانه

همت آوار
جانب نیزدایی احسن نیزی مکتب ارعی بیهاد

هوانه

۵۷

ای ادیب دلبستان جمیع اهل زمین طغیان میانند و فرزندان ادان سبق خوان پس رزبه

معرفت نشین و ادیب عشق شو درس میان بده حقیقت اشتیاق بنا و از قیص شر

نیز آفاق بیان کن و از جور و ستم فراق ناله و فرید آغاز کن که آزوی چون مهتابان در

پس پرده غیب بلکوت پنهان شد در جهان پنهان شرک کرد ولی شکر حضرت احیث

را که فیض خدایت ستم آست و سریسلطنت مستقر اول تجلی از عالم ملک یعنی زریز

امکان راشت حال اشراق از ذرود لا مکان لد احمد و لفسل و احمد حلیک م موجود وله هم

من فی استرات و تاریخ نهاد او کرد و ابیا، علی ابل ابیا، جمیع دوستان افراد افراد

بکیر ابرع ایش ابلخ ناید و بکوئید از دلائل و فوایستان مقدس جمال ایش ایست که بجهیز شون

یعنی گفتار و رقتار و کردار و تقدیس و تزییه و تحریر و تغیر و تحداد و تفاوت و خشیت آته و قوی نظر

ام راهه نماید و بخدمت پردازید تا آیات با هر سلطان احصیت گردید و البهار حلبیک ع ع

چون حضرت سلطان بعد آذربایجان حکمران است باید در جمیع محافل و مجالس عالی تایید و سلطنت نمایند ع ع

هو آته

باب ابو الحسن نیریزی امته ایش بی بی سیده خسلیشان جانب پیرزاده رضا ولدان امته ایش مریم صبیریه

امته ایش رضیتیه امته ایش فاطمه علیها حلیمهن بهاء آته الابی

هو الا بی

ای دوبنده آله و ای اماهستان ربائی جلد البهار اچنان آرزو که بپیک ز اجای آله

و اماه رحمانی فرد افراد آنمه مرقوم نماید ول جمال مبارک شاه حالت که این اوصت نیست

و این قضیتیه راین ایم متنع و محل لذت اجمعان مکتبی مرقوم میشود و متقصد ظهور الفاظ فات و جانیه

و روایت رو حاشیه و ایز ایمها و تغزیت بنگارش بیان ممکن لذت ایک نامه که هم میرود و شما نیز باید

فداخت

قاعات نماید باری دزین ایام باید عبادتگرگن و آهاری زان بروش و سلوک پن خلی مشور شوند که ایت

هی کردند و بشارات نداشت شب و روز بگوشتند آزارین جهان و جهانیان بگلی منقطع گردند در همان

تعهیں پر واژگشند و باواز واهنگ جدید تفاهات تو حیدرخوانند و بسرازند احمد ته مغلوب نظر غنیمت

حال ابهایه و ملحوظ عین الطاف حضرت اصلی هر سویی از برای شامتگر است و در فضل سکن وزیر

باید بجان و دل بشتابید و روح و روان را شار آن دلبر همچنان کنیه تاخونها خوش را ازان

محب لذتین در اصلی حلیستین بیا پد و حلبم و علیکم البارع تمہامہ

همت آباد و حوالی بواسطه جذب ابی الحسن معتمد هو الله

جذب کربلائی صحنان جذب عبا سخان دوستان جذب حاجی علیخان جذب عبد الکریخان جذب

آقا بزراعطا آله جذب ابی جذب مشهدی حسین جذب قاسمین و جذب فتح آله جذب

میرزا محمد رضا ابن میرزا ابی الحسن علییسم هبا، آله

هو الله

ای زان عبد الاله و مابان برپیان حال ابی جذب ابی الحسن علییسم هبا، آله در نامه خوش باش

۵۹. همراه بازدید از مسجد امام رضا (ع) در مشهد مقدس
در مسجد امام رضا (ع) بازدید کردند و اینجا مذکور است که احمد بن حنبل
در مسجد امام رضا (ع) در میان ائمه و علمای عصر خود بود که از اینها
بزرگترین علمای عصر خود بود.

عبدالله بن مسعود (رض) در مسجد امام رضا (ع) در میان ائمه و علمای عصر خود بود

چون ابراهیم گریانه و کاهی از شب رات حضرت احمد بن حنبل را در مسجد امام رضا (ع) دیدند

نماینده و کاهی در تسبیح امراء در میان چون نماینده خوش بخان بادی این خبر مورث روح و روحانی

و این اثر محرك حاسیات و جوانان باری ای ایران روحانی در پناه حضرت روحانی از هر فتنه واقعی مخفوظ

باشید و همیشه موردن عذریت ملکوت غیر ملکوت جمال الدین گردید و مبین فیض اسم عظیم عزیز و در استان جمال الدین

و بندگی در کامن نقطه تقدیس روحی لاجائیها الفدا شرک کرد و سیم هجری بهادره گردید

جذب آغازین ابوالحسن نیریزی

حواله

۶۰. ای پیر شوراگیر احمد بن حنبل از بزرگترین علمای عصر خود بود که از اینها
دلالت برسرور و حبور و قتوح قلوب ایران سر و سنان مینمود بلدة طيبة در بخش ایران
این ایشان را بزرگترین علمای عصر خود می‌دانند و این ایشان را بزرگترین علمای عصر خود می‌دانند

روجوش

درجش و خوش بخت نهادت سرود حاصل نهاده و علیم البهاء الابی عبدالبهاء عباس
شیخ مولانا

شیراز جناب آقا میرزا ابوالحسن نیزی

هوالله

اللَّهُ أَكَّلَ أَنْجِيلَيْكَ أَحَدَيْكَ سَقْلَيْكَ الْمَلَوْكَ رَحَمَيْكَ سَخْلَيْكَ مَنْ شَرَ وَيَا
سَبَّيْكَ أَعْتَقْتَهُ قَدْسَ فَرَدَيْكَ رَبَّ قَدْرَكَ خَرْفَنْ مَلَوْكَ وَفَقَهَ دَادَمَ حَيَا هَلْ تَحْرِيرَكَ وَتَنْكِيرَكَ
وَأَخْفَطَهُ لِصُونَ حَمَيْكَ وَأَحْسَرَ لِعِينَ رَحَمَيْكَ وَكَلَائِكَ أَكَّلَ أَنْتَ الْعَوْنَى الْغَرِيزَ الْمُقْدَدَ الْمُتَعَالَ إِلَيْهِ

آزاد ترجم ع ع معاشر

بواسطه جناب آقا محمد حسن مجدد خوش نیزی

علیم بهاء الله علیه السلام بہے

ای رب نور سید کان اللئی نامرات رسید قلب سرورد شد که موافق بر امر ببروری ہنالیں پیمائ کور

بیان القید سپهانی و نشانهای ترویجی از این این ابرشیات ابر معارف پیرورانه ای خدمت منفعت

علیهم است دوزمین جاذب فیض رب کریم است و جالب العاد خداوند رحم است
بکار و این مشترک است مشمار زیرا مورث قربت در کاه است و فتح موبیت خلی مخل
روحال شیزاده ایم چنان است که بر جمیع محاافل توفیق یابد زیرا این مخل در نسبت شجره مبارکه ایم
شده حضرت اصل دوستی له لهدان آمید میفرماید و جمال قدیم روحی لا جانه الفدا توفیق میبخشد پیغمبر

کربلائی اکبر از اہل سید و بزرگ میرزاں برمان ۲۹ ع ۳۸ حینا (عبدالبھا، عباس) شاہ سالمہ

9

حَلِيْهِ بَارَادَةِ الْعَالَمِ

بواسطہ جناب میرزا حسن افغان

حُلْمَهُ سَيِّدَ الرَّحْمَنِ

جناب آقا بیزرا ابوالحسن نیرپور

آواتہ

با من ایده آنده حل الایمان و وجته الی مکوت آرمن و از قتل بجهراهضل و حسان و جعله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
آتَيْتَ جَنَدَ وَأَطْقَابَكُرْهُ وَمَرْثَلَاتَهُ وَأَخْتَارَهُ لِلْعِرْفَانِ بَيْنَ نَوْعِ الْإِنْسَانِ أَنْكِرَاهُ عَلَىٰ زَوْجِهِ الْمُلْكِ

وَاللَّا سَعْافٌ مِنْ أَتِ الْفَرِيزِ الْمُقْتَدِرِ الْمُأْمَبِ وَهَلْكَ الْبَهَاءُ الْأَبِيسِ ۗ ۷ تَعْدُ ۙ ۹ جَهَنَّمَ

جَهَنَّمَ

۹

شیراز جناب میرزا ابوالحسن نیریزی علیه السلام الابی

۶۴

هو الله

ای ثابت برپایان نامه شمارنید ولی فرصت منقوص با وجود این بگرفت مشغول مردّه ثبوت حجا
و ترتیب مخالف میباشد چون شاهزاده پرده جلوه نمود امروز مذاصل از مردّه ثبوت دروغ
احتماط نظر گردد جواب نامه بوالده آنامیرزا جبی الله در جوف هشت ایام چنانست که رسول

مستجاب گردد و آرزوی دل دخان حاصل شود و حلیکه البهاء الابی ۲۵ مع اول

۱۳۳۸ (عبدالبهاء، عباس) متن بهجهه

هو الله

بواسطه جناب سرتیب بوشهه جناب آمیرزا مصلطفی شیرازی علیه السلام الابی

٥٥

لَهُ بِالْمُكْبَرِ بِالْمُرْدَةِ الْوُثْقَى لِعِرَاتِهِ أَنْ سَرَبَ الْوَرْقَاءِ إِنْ أَيْكَةَ لَهْنَاءِ وَحَدِيقَةَ لَهْنَاءِ قَدْ
 رَفَتْ أَصْوَاتِهَا بِالْتَّهْلِيلِ وَالْكَبِيرِ وَالْتَّسْبِيحِ وَالْتَّجْبِيدِ لِلرَّبِّ الْجَلِيلِ وَالْمُسْلَطَانِ الْجَمِيلِ وَقَنْدَصِي الْفَرْوَانِ
 بِالْأَبْشِرِ سَجَانِ وَابْدَعِ الْأَنْفَامِ وَاطْرَبَ تَرْتِيلِ وَالَّذِي تَقْطَعِي وَهَلْقَةَ تَفْسِيرِ وَهَلْبَةَ تَأْمِيلِ سَجَانِ بِتَهْ
 الْأَبْشِرِ سَجَانِ وَبِالْأَصْلِ سَبُوحَ قَدْوَسِ رَبِّ الْجَنَدِ وَالْأَقْوَمِ الْمَحْمُودِ وَهَلْقَلَ الْمَهْمُودِ وَالْأَرْقَدَ الْفَوْزِ
 وَالْوَرْدَ الْمَوْرُودِ وَأَكْتَتْ أَنْتَ فَاسْتَمْعْ لِغَمَاتِهَا وَنَفَرَاتِهَا وَابْتَاعَهَا وَاعْرَفْ مَعْانِي كَلِمَاتِهَا وَاتْبَعْشِ
 بِاَفْزَرْتْ بِالظَّافِرِ كَبِيرِ الْمَرْجِمِ نَائِمَةَ الْجَنَنِ أَنَّ الْوَجُودَ سِجْدَ لِلظَّافِرِ رَبِّكَتْ فِي هَذَا

اليوم المشهود (مع) نَبِيُّهُ

هو الله

٦٦

لَهُ بِالْمُكْبَرِ بِالْمُرْدَةِ الْوُثْقَى اَحْمَدَهُ كَهَالِمَ اِرْدَاحَ وَقُلُوبَ بِپُرْتَوَ اِنْوَارْتَيْرَ عَظَمَرُوشَنَ وَعَرَضَهُ كُورَالَنَّيْفِيَضِ
 سَاحَبَ جُودَ وَمُوَاهَبَتَ غَيْرِ تَنَاهِيَ كَلْزَارَ وَكَلْشَنَ بِجَرِعَاتِ دَرْمَوْجَهَهَتَ وَشَسَ حَجَتَ مَشْرَقَ رَانِجَ
 نَائِمَ كُوكَيَ دَوْسَتَ مَكْبُوْسِيَتَ وَرَوَائِعَ صَبَائِيَ اَمْدَيَتَ خَوْشَبَوَيَ وَدَلْجَوَيَ پِسَ اَطَاقَتَ وَنَوَانَ

موجود

موجود بایکو شید و جوشید و خردشید که فسیبی از این ریاض الکی بود و بهره از این موهبت رحای

والبہار علیک رعیت مسیح

هو اتسه

دیج جاپ آقا فلامحمدین بوان تے اذال سراین خلیه بیا، اته

هو اتسه

۴۷

ایینده ا اسم اعظم هر چند مشغله مانند باران بمن است با وجود این سروریاران منظور است محبت

دوستان موفور چه خوش میست که سیاد منجذبان روی جمال ابی ہدم و چه مبارک نفس نفعه

مشکدار لکشون ملکوت ابی رشام اثبات قدم باری در هر آن حمد و شناکن حضرت بزادان

پنث زرا که بخین فیض و فوزی موقق کشته والبہار علیک

بواسطہ جاپ تو انگر جاپ میرزا محمود خان خلیه بیا، اسه الا بے

هو اتسه

۴۸

ای محمد محمود در دیگاه احادیث مددوح و محمودی در هستان خرت و صانیت محبوب و نقبل

امیدوارم که مستفیض از مقام مکروک کردی و بیز شهود در میں و ببر وجود و قبض شوی و ماضی

از واه صعود فائزگردی نویس ذکر محل آنست بعینز واین مقام با انقطاع و انجذاب و محظوظ بخت

و همراهی و صلح و صفا بهم نواع انسان حاصل گردد امیدوارم که آن موفق و متویه گردی روع (۴)

هو الله

۶۹

این افسوس وجهه نهاد این شخص که فی الحقيقة بجهل است چند صباصی یعنی تقدیر یک ماه در یک نیمه سه
متوقف خواهد بود اینقدر وزد رانجی اورا در دکان خیاطی کلزاریه آباجیانی مثنوی گردد بعد باید که اورا
روانه ایران یعنی شیراز را نایم والبهار علیک وعل جسمیع اجبار استه (۶۸) ^{تم بجهل}

هو الابی

۷۰

این زدن بخات رمن در این حرج مجيد و عمدکریم جدی کن و همچنان که مشاهده شوی و بعید شوند
فامکردن در این مقام فان اثرباودانی گذاری در اینجاست فان زندگی باقی بیابی در اینجا که ان هر یکی
از جهان آنی خبرگیری در نجیب عاشقان شوری فنکنی در جهان مشتاقان فتنه و آشوب انمازی دبتان

مشت بیارانی و اطفال مکوتراستی بیان موری سنت خضر از امر میدان کن و کا هلا ز را چاک

و چالاک نهائی بیارانی درمان شوی و مجرم حائز اسرارهم دل و جان کردن تشکیل زمانه عذب

فرات

فرات شوی و گلستان را دیل نجات گردی پیر سخنورده را جوان و بُرانهای و ناجز ناتوانا زا

متقدِر و توانا کنی این تمام از فیضات ملکوت ایشان تسلیمه گرد و البته، و آن روح ملیک است

اجاءه اَرْحَمَنْ (عَزَّ) مَبْرُّمَة

آوازه

جناب زائر آقا محل آقا
علیسہ بیار آقا اللہ ایں
ملا خطیب یا نہ

آواز ایں

۷۱

ای زائر مطاف ملا، اصل شکرین حضرت قیوم را که چنین کثیر موق و نوید شدی کراین سنا

پایا زا پیوی دی و با محل محیط الطاف رسیدی و در مخط رحال آمال جواهر مقدسه از رحال و

ـ رحال کردی و در آنچن رو عانیان حاضر شدی و با مشتاقان و مسجدان الغفت، نودی فسم آن

جیں نو زینور میں اگر بانی کبچے فضل وجودی موفق کشتی هبسته از فرح و سرور بر پری

و از کثرت شادمانی چون ابر گیریل و چون برق بخندی بشهی کم من نه اینفضل لیشیم

برن چون بیدار آئی مردمانی بگیر ابع اینسبه را بر سان و گلو طوب کنم یا اجاءه آتے من نه